

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1984

Nr 65

Nr 65.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om naturvård.

Föredragen för Republikens President den 19 oktober 1984.

Utfärdad i Mariehamn den 31 oktober 1984.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ ändras 14 § 1 mom., 18, 26, 32, 33 och 34 §§ landskapslagen den 23 maj 1977 om naturvård (41/77), av dessa lagrum 26, 33 och 34 §§ sådana de lyder i landskapslagen den 6 maj 1980 (30/80), samt

fogas till lagen en ny 10a § som följer:

10a §.

Till kommun där naturreservat är beläget betalas utan särskild ansökan ur landskapets medel ersättning för den minskning av skatteinkomsterna från skogsbruket som inrättandet av naturreservatet föranlett. Ersättningen betalas kalenderårsvis av landskapsstyrelsen.

14 §.

Önskar markägare att naturreservat inrättas på område som han äger, skall han ansöka där- om hos landskapsstyrelsen. Naturreservat kan inrättas på viss tid eller tillsvidare.

18 §.

Den allmänna tillsynen över naturreservat och naturminne på enskild tillhörigt område tillkommer landskapsstyrelsen. Skötseln ankommer på markägaren enligt för varje särskilt fall träffat avtal med landskapsstyrelsen. I avtalet

överenskommes om ersättningen för skötseln och om övriga villkor.

26 §.

Täkt av sten, grus, sand, matjord, torv eller därmed jämförbara nyttigheter får inte öppnas invid allmän kommunikationsled eller annorstädes i naturen så att vacker landskapsbild, betydande skönhetsvärden hos naturen eller speciella naturförekomster därigenom förstörs eller så att naturförhållandena genomgår betydande skadliga förändringar.

Täkt skall förläggas och täktverksamhet ordnas så, att dess skadliga inverkan på naturen och landskapsbilden blir så ringa som möjligt och att verksamheten inte för bosättningen eller miljön medför fara eller sådan olägenhet som till skäliga kostnader kan undvikas.

För öppnande av annan täkt än husbehovstäkt fordras landskapsstyrelsens tillstånd. När tillstånd söks skall sökanden framlägga en täktplan i enlighet med av landskapsstyrelsen fastställda anvisningar. Täktplanen skall innehålla utredning om de åtgärder som kommer att vidtas för att undanröja eller begränsa företagets skadliga inverkan på naturmiljön.

Tillstånd till täktverksamhet skall beviljas om en enligt anvisningarna uppgjord täktplan har framlagts och täktverksamheten eller regleringen av denna inte står i strid med i 1 och 2 mom. angivna begränsningar.

Vid beviljande av tillstånd kan landskaps-

¹⁾ Ls framst. nr 5/1983—84

Lu. bet. nr 22/1983—84

Stu. bet. nr 37 och 37a/1983—84.

styrelsen föreskriva sådana villkor som från naturvårdssynpunkt kan anses påkallade. Landskapsstyrelsen kan också fordra att sökanden, innan täkt öppnas, skall ställa godtagbar säkerhet för att åtaganden enligt täktplanen fullföljs eller för att villkor som förenats med täkttillståndet fullgörs.

Innan ansökan om täkttillstånd slutligt prövas skall landskapsstyrelsen inhämta yttrande däröver från den kommun där tækten är avsedd att öppnas.

Vad ovan stadgats gäller ej täkt som

1) bedrives i stöd av vattenlagen (FFS 264/61) eller gruvlagen (FFS 503/65),

2) ingår i byggnadsarbete, jord- och vattenbyggnadsarbete, eller annat sådant arbete, vars ändamål icke är att bortföra material eller att därav tillverka produkter för borttransport eller,

3) bedrives inom område, för vilket stads- eller byggnadsplan fastställts.

Har täkttillstånd genom avgörande som vunnit laga kraft förvägrats och kan markägaren inte använda marken för jord- eller skogsbruk, byggnadsarbete eller motsvarande ändamål som medför skälig nytta, är landskapet skyldigt att lösa in området, när ägaren det kräver. Den kommun där området är beläget har dock rätt att under samma förutsättningar i första hand lösa in området. Har ägaren krävt att området skall lösas in, skall landskapsstyrelsen omedelbart underrätta kommunen om detta. Är området enligt landskapsstyrelsens bedömning av särskild betydelse med hänsyn till naturvården tillkommer dock landskapet inlösningsrätten oberoende av kommuns inlösningsanspråk.

Mariehamn den 26 september 1984.

SUNE CARLSSON
talman

Karl-Gunnar Fagerholm
vicetalman

Jan-Erik Lindfors
vicetalman

32 §.

Till ägaren av naturreservat som avses i 14 § kan ur landskapets medel betalas ersättning för de ekonomiska förluster vilka kan åsamkas genom de begränsningar i nyttjanderätten som följer av fredningsbeslutet. Beträffande ersättningen gäller vad i riket är bestämt för motsvarande fall. Beslut om fredning får fattas först sedan markägaren förklarar sig nöjd med den ersättning som erbjudits.

Vid fastställandet av ersättning som skall erläggas enligt denna lag skall, om inte annat är föreskrivet, bestämmelserna i landskapslagen om expropriation av fast egendom och särskilda rättigheter iakttagas.

33 §.

Den som bryter mot denna lag eller i stöd därav utfärdade bestämmelser eller föreskrifter straffas med böter om ej för gärningen i annan lag är stadgat strängare straff.

34 §.

Det som åtkommits genom överträdelse av denna lag eller av bestämmelse eller föreskrift som utfärdats med stöd därav eller värdet av det som åtkommits kan dömas förbrutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

Lagens bestämmelser tillämpas inte ifråga om naturreservat som inrättats före lagens ikraftträdelsedag.